

A kongresszusi irányelvek vitája a vezetőségválasztó taggyűléseken

Megértő tenniakarással

Új épületek sorakoznak a hajdani szegedi vágóhid utcafrontján. A hazai húsprogram megvalósulását jelzi ez az építkezés, hiszen 1 milliárd forintnál többet áldoznak a bővítésre, a korszerűsítésre. Idézhethetünk a kongresszusi irányelvekből is, hiszen, amit abban megfogalmaztak, itt a gyakorlatban valóra válik. Előrelép hazánk egyik leghíresebb húspari vállalata, amelynek tekintélyét többek között a Pick szalámi alapozta meg száz esztendővel ezelőtt. Persze nem csupán szalámmal él az ember, hanem szüksége van húsrá, zsírra, kolbászra, hurrákra és más hentesárukra. A Csongrád megyei Állatforgalmi és Húspari Vállalat termékeit szűkebb környezetünkben naponta ízelel félmillió ember. Az élelmiszerellátás viszont egy pillanatra sem csak gasztronómiai kérdés, sokkal inkább politikai. Ez utóbbi megállapítás kapott fő hangsúlyt a húspari vállalat 5-ös számú pártalap-szervezetének vezetőségválasztó taggyűlésén is, ahol az első napirend során a kongresszusi irányelveket vitatták meg.

Az ötös számú alapszervezet tagjainak száma nem több harmincnál, férfiak és nők egyenesen. Az ügyvezető közvetett ágazatban dolgoznak: karbantartó műhely, energetika, mosoda, munkásellátás, konyha, s más kiszolgáló műhelyekben. A párttagok egyszerűen már áttekinthették az irányelveket a pártcsoportok keretében. Tíz-tizenötven vitatkoztak, beszélgettek, s megpróbálták behelyettesíteni saját munkahelyükre, tennivalóikra az irányelvek megállapításait. A taggyűlésen az derült ki, hogy sikerrel tették.

Mivel a pártcsoportgyűléseken minden párttag tanulmányozta és véleményt is mondott az irányelvekről, a vezetőségválasztó taggyűlésen a titkárnak, Szlatárovics Antalnak csupán egy rövid vitaindítót kellett elmondania. Ez igen jól sikerült, a leglényegesebb megállapításokat emelte át beszámoló-jába, fűszerezvén azt is a húspar mindennapos feladataival. Érthetően a gazdasági építőmunka kérdéseivel foglalkozott a vitaindító bővebben, hiszen iparvállalat pártalapszervezetének tagjai ültek a gyűlésen. Szóba került a világpiacon helyzet és annak hatása a hazai gazdasági életre, a termelői árak változásai és a húspar exportjának nehézségei, a szocialista gazdasági integrációban rejlő lehetőségek, a tervszerűség javítása, a gazdasági szabályozórendszer ösztönzőbb variációja, a beruházások színvonalának és határ-idejüknek előnyösebbé tétele, az anyag- és energiatakarékosabb, a munka- és üzemszervezés javítása. Érdeklődés kísérte azt a részt is, amikor a munkásosztály vezető szerepéről, az általános politikai magatartásáról és műveltségéről beszélt a párttitkár. A közgondolkodás és közéletiség is tágabb teret kapott a beszámolóban, különösen az üzemi demokrácia továbbfejlesztésének lehetősége, de azt is taglalták — később a felszólalások során is —, hogy a kispolgári mentalitás mennivre idegen a munkásság életfelfogásából, a kommunista ember lelki világától. A párttitkár beszámolóját azzal fejezte be, hogy a vezetőség tagjai mindig egyetemesen a Központi Bizottság kongresszusi irányelveivel, az jól kifejezi a párt és az egész nemzet előtt álló leglényegesebb tennivalókat, feladatokat, s az irányelvek mondatait gyakorlati tettekkel kell megvalósítani.

A titkár vitaindítója után arra gondoltam, hogy vajon ezek után mit is lehet még elmondani, hiszen a pártcsoportok ülésein már mindent megbeszéltek. Aligha fogja valaki is felemelni a kezét, hogy szót kér. De nem így történt. Olyan élénk és pezsgő hangulat alakult ki a taggyűlésen, hogy élvezet volt hallgatni az okos és megfontolt véleményeket. Doboczky Károlyné elmondta, hogy ő 6 pártcsoportjánál elsősorban azt követelték a kommunisták, hogy a pártszervezet legyen határozottabb a tervteljesítések megítélésénél, kísérje nagyobb figyelemmel a most folyó beruházásokat. A takarékosággal kapcsolatban jónak tartaná — mondotta —, ha készítenének egy konkrét tervet, s abban a szocialista brigádoknak vezető szerepet adnának. Határozottan kérte, hogy a pazarlást ne kódósítsák el a vállalatnál, hanem személyre szóló értékelést adjanak, mert a gyári közvélemény ezt várná el minden esetben, hiszen az általánosítás elmosza a felelősséget, és bosszantja a becsületesen dolgozó embereket. Elgondolkodtató volt az a megjegyzése is, amikor a világgazdasági jelenségek hatásáról beszélt, hogy sokan felelőtlenek ebben a kérdésben, vagy nem értik a lényegét, mások pedig követelőzőek olyan értelemben, hogy a Szovjetuniótól csak a segítséget tartják természetesen, szinte kötelességének, ha mi nehézségekkel bajlódunk. A segítségért köszönet jár, de a magunk gondjait elsősorban nekünk kell megoldanunk. Szalai Attila az energiatakarékoságról beszélt, s megjegyezte, hogy készítették már egy takarékosági tervet, és annak végrehajtása nagyon lényeges különösen a víz, a hűtés, a gőz és a villamos energia takarékosabb felhasználásánál. Nem oktalan spórolásról van szó — hangsúlyozta —, hanem a felesleges elhagyásáról, hiszen a sok kicsi is sokra megy egész esztendőben.

Kiemelt nagyberuházás valószínűleg meg a húsparban — erről beszélt Szegvári József. Érzékeltette, hogy ez a munka nem csupán egy beruházás önmagában, hanem az életszínvonalat növelő, a lakosság élelmiszerellátását javító létesítményeket építenek a vágóhídon. A határidők ellenőrzésére és a részt vevő vállalatok jó együttműködésének elősegítésére kérte a pártszervezet vezetőjét. Konkoly Lászlóné azt mondta, hogy nem más most sem a lényeg, mint a X. pártkongresszus után volt: gondosabban és jobban kell dolgozni. Ha vannak is mostanában gazdasági nehézségek, de ezek a lényeg, a fő célokat nem módosíthatják. Elmondta, hogy ha ők jó ellátást biztosítanak, és javítják a húsaruk minőségét, akkor már megfelelően politizáltak.

Az üzemi demokráciáról is véleményt mondott Konkoly Lászlóné. Szerinte a demokrácia nem csupán a beleszólás jogát és lehetőségét jelenti, hanem közéleti magatartást, amely viszont magasabb műveltséget igényel minden munkástól, mert nem képes a demokrácia „játékszabályaira” az, aki elmaradt az általános és a szakmai műveltségben. De azt is megemlítette, hogy az üzemi demokrácia kiszélesítésében a gazdasági vezetőknek legalább annyi tennivalójuk van, mint a munkásoknak, főleg a közelítésben, a munkás partnerként való elfogadásában. Rátki Györgyné folytatta az előbbi gondolatmenetet, de a pártdemokráciáról beszélt részletesebben, a párttagok jogairól és kötelességeiről. „Manapság gyakran előfordul, hogy a párttagok füle hallatára elhangzó téves nézeteket szó nélkül engedik útjára, a párttag is elfordítja a fejét, mintha nem hallott volna semmit. Ezt nem tartom pártszerűnek, de oda vezetem vissza, hogy a taggyűléseken is akad előző magatartás... Úgy érzem, az irányelvekben jól fogalmaztak tennivalóinkról.”

A zárzó értékes vitát foglalhatott össze, hiszen egyértelmű volt az a lelkiismeretesség, amely áthatotta az ötös pártalapszervezet tagjait, amikor a kongresszusi irányelveket tanulmányozta. Nagy érdeklődéssel készültek fel a vezetőségválasztó taggyűlésükre, egyetértésüket tölcsozták, tenniakarásukkal ajánlották föl, s abban is reménykednek, hogy mindegyik kommunista, minden becsületes ember a maga posztján úgy tevékenykedik, úgy dolgozik, hogy az irányelvekben felvázolt ajánlások, célkitűzések valóra is váljanak. Egyszerűen szavaztak: egyetértettek a Központi Bizottság irányelveivel, amelyet a soron következő XI. pártkongresszusra fogalmaztak meg.

Gazdag István

Rendkívül enyhe december

A tél első hónapja tartósan enyhe időjárású volt, hónap, keményebb fagynak jóformán nyoma sem mutatkozott. A hőmérséklet havi középértékei országsszerte 2—3 fokkal haladták meg a sokévi átlagot.

A nagy enyhesség oka az óceán felől érkező légtömegek szinte egész hónapban ártartó zavartalan beáramlása volt. Két különösen meleg száraz alakult ki a hónap során: 2—8. és 27—30. között. Ez utóbbi minden eddigi decemberi melegrekordot megdöntött: 29-én az ország nagy részén, elsősorban a Dunántúlon, 16—20 fokig emelkedett a hőmérséklet, s

napi középértéke az április közepén szokásosnak felelt meg! Az ország több helyén nyárias záporok, zivatarok is előfordultak ezen a napon.

Az enyhe óceáni légtömegek beáramlása gyakori, ám általában nem túl jelentős hozamú csapadékokkal járt, kiadósabb esők csak 6—7-én hullottak, s jelentősebb csapadéktöbblet mindössze a dunántúli területeken mutatkozott. Az ország nagyobb részén átlagköri, vagy valamivel kevesebb csapadék hullott. Hóréteget kialakító havazások csak az Északi-hegyvidéken és hazánk északkeleti területein fordultak elő, az ország legnagyobb ré-

Automatizált eternitgyártás

Szovjet szakemberek irányításával újabb két nagy teljesítményű gépsorral kezdték meg a termelést a bővülő Nyergesújfalui Eternitgyárban. Ezekkel együtt most már négy, magas fokozatú gépsorral gyártják üzemszerűen az eternitlemezeket. Az 5. gépegységgel egy héten belül, az utolsóval — a hatodikkal — pedig februárban kezdik meg a próbagyártást.

Az idén már több eternit szállíthat a nyergesújfalui gyár megrendelőinek. A tervek szerint az év végéig 13 millió négyzetméter tetőfedő, hullám- és burkolólemezt gyártanak. A nagyszabású bővítés előtt mindössze 6,8 millió négyzetméter eternitet készítettek. (MTI)

Minisztertanácsi határozat:

A fiatal szakmunkások felsőfokú tanulmányairól

A Magyar Közlönyben megjelent a Minisztertanácsi határozata a szakmunkás-képzés fizikai dolgozók felsőfokú tanulmányairól. A határozat — az eddigi kedvező tapasztalatok alapján — többek között kimondja: biztosítani kell, hogy a példamutató magatartást tanúsító fiatal, szakmunkás-képesítő fizikai dolgozók, az erre a célra szervezett előkészítő tanfolyam sikeres elvégzése alapján felsőoktatási intézmény nappali tagozatán olyan esetben is tovább tanulhassanak, ha középszkolai érettségi vizsgát nem tettek.

A fiatal szakmunkások felsőfokú továbbtanulásának rendszerét elsősorban azokon a területeken kell továbbfejlesztetni, ahol a végzettség megszerzése után a dolgozó a vállalat (szövetkezet) tovább foglalkoztatja. Az olyan jellegű képzésnél, ahol erre nincs lehetőség, a továbbfejlesztés fokozatosan történjék — a végzettség utáni megfelelő foglalkoztatás biztosítékainak megteremtése mellett.

A jelentkezők a felsőfokú tanulmányok megkezdése előtt előkészítő tanfolyamon vesznek részt. Itt — általában 12 hónapos — részben levelező rendszerű, részben egész napos intenzív jellegű oktatás folyik.

Gondoskodni kell arról, hogy a továbbtanuló fizikai dolgozók az előkészítő tanfolyam idején megfelelő tanulmányi kedvezményekben majd az azt követő felsőfokú tanulmányok egész ideje alatt átlagkeresetükhöz igazodó, tanulmányi eredményük és szociális helyzetük

Az SZMBT gazdag programja

I. I. Bagyui nyilatkozata

Az MSZBT testvérszervezete, a Szovjet-Magyar Baráti Társaság milliókat átfogó munkájáról, 1975. évi tervéről nyilatkozott I. I. Bagyui, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének első titkára, az SZMBT — és egyben a Szovjet Baráti Társaságok Szövetsége — magyarországi képviselője. Egyebek között megállapította:

— Munkánk legfőbb politikai célja, hogy elősegítsük a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság népei közötti barátság eszméjének széles körű terjesztését, a kommunista és szocialista építés tapasztalatainak cseréjét, népeink új eredményeinek, sikereinek népszerűsítését.

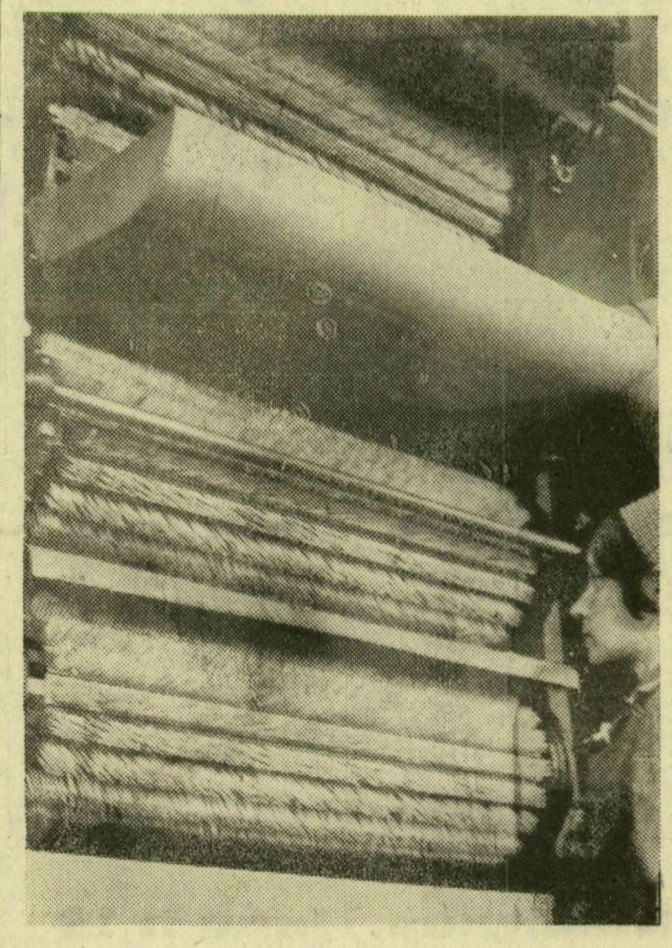
Örömmel mondhatom el — ez a kollektív csoportok, a barátsági munkában részt vevő szovjet dolgozók milliói bizonyítják —, hogy népeink történelmi múltban gyökerező testvéri barátsága ma már a köznapi életben, az országaink felvirágztatásért folytatott napi munkában ölt testet.

— 1975-öt országaink, népeink számára neveztes történelmi dátumok fémjelzik: a fasiszmus felett aratott győzelem, és Magyarország felszabadulásának 30. évfordulója. Baráti társaságaink életében is mozgalmas, eseménygazdag esztendő lesz az idei. Az MSZBT-vel együttműködési szerződésben rögzítettük a tervezett akciókat, politikai, kulturális és tudományos programokat. Méltóképpen kívánunk megemlékezni Magyarország felszabadulásának 30. évfordulójáról.

A Szovjetunióban ünnepi gyűléseket, baráti esteket, filmbemutatókat, előadásokat, kiállításokat és más programokat szervezünk.

— Ebben az esztendőben is szovjet és magyar dolgozók, diákok ezrei jutnak el barátsági vonatokkal egymás hazájába. Messzemenően támogatjuk a személyes találkozókat, sűrűsítését, mivel meggyőződésünk, hogy az utazás felejthetetlen élményen túl a diákok, munkások, mezőgazdasági és más dolgozók között szövődő barátságok, személyes emberi kapcsolatok még előbbé teszik, szorosabbra fűzik népeink barátságát. (MTI)

Három műszakban

A szegedi gyufagyárban 1971-től működik a kézünlködő lát-ható mártógép. Öreg korát meghazudtoló fürgesgéggel, egyetlen, nyolcórás műszakban 200—220 ezer dobozra való szálat márt a piros vagy barna masszába (egy dobozban 50 darab gyufa van). Három műszakban dolgozik, a következő módon: egy automata szerkezet sorba rakja a szálat a berakólapokra, onnan kerülnek a még mindkét végükön egyforma gyufák a lécekre, a hengerekre. Ettől kezdve ebben a gépből történik minden, a mártás és a szárítás is. Mire a szálat a kirakó munkásnőhöz érkeznek, teljesen használható gyufává válnak. Kézünlködő: Kása Pálné a mártógép munkáját ellenőrzi.

Dr. Péczely György
egyetemi tanár